

- 45_48_Dimensiuni%20metodologice%20de%20formare%20a%20competentei%20de%20investigare%20stiintifica%20la%20elevi.pdf
5. IAȚIMIRSCHI, S. *Proiectul – o metodă alternativă de învățare/evaluare*. În: *Univers Pedagogic*. 2018, nr. 1(57), pp. 97-102. ISSN 1811-5470, https://ibn.idsi.md/vizualizare_articol/62863 (vizitat 29.04.2022)
  6. Kelley, T. R., & Knowles, J. G. (2016). A conceptual framework for integrated STEM education. *International Journal of STEM Education*, 3, 11. <https://doi.org/10.1186/s40594-016-0046-z>
  7. Moore, T., Stohlmann, M., Wang, H., Tank, K., Glancy, A., & Roehrig, G. (2014). Implementation and integration of engineering in K-12 STEM education. In S. Purzer, J. Strobel & M. Cardella (Eds.), *Engineering in pre-college settings: Synthesizing research, policy, and practices* (pp. 35–60). Purdue University Press.
  8. OECD (2019), PISA 2021 creative thinking framework (third draft). Aprilie, 2019, <https://www.oecd.org/pisa/publications/PISA-2021-creative-thinking-framework.pdf>
  9. *Programa școlară pentru disciplina ȘTIINȚE ALE NATURII CLASELE a III-a - a IV-a*, București, 2014, 15 p. http://programe.ise.ro/Portals/1/Curriculum/2014-12/22-Stiinte%20ale%20naturii_clasele%20a%20III-a%20-%20a%20IV-a.pdf (vizitat 10.03.2023)
  10. SANDERS, M. (2009). Integrative STEM education: Primer. *Technology Teacher*, 68(4), 20–26.

CZU: 373.3.013.33

ORGANIZAREA CONȚINUTURILOR ÎN ȘCOLILE PRIMARE: STIMULAREA COMPETENȚELOR SOCIO-UMANISTE

Nedelcu Florica Cristina

UPSC „Ion Creangă”

Școala Gimnazială Puiesti, Județul Buzău, România

ORCID: 0000-0003-4480-461X

Adnotare

Articolul discută importanța organizării conținuturilor în învățământul primar pentru dezvoltarea competențelor socio-umaniste. Se subliniază adoptarea unei abordări pedagogice integrate și holistice, adaptată nevoilor elevilor. Autorul oferă sugestii practice pentru crearea unui mediu de învățare care să faciliteze dezvoltarea acestor competențe și să contribuie la creșterea personală și socială a elevilor.

Cuvinte-cheie: organizare, competențe practice, învățământ, abordare integrată.

Annotation

The article discusses the importance of content organization in primary education for developing socio-humanistic skills. Emphasizing the adoption of an integrated and holistic pedagogical approach, tailored to students' needs, the author provides practical suggestions for creating a learning environment that facilitates the development of these skills and contributes to students' personal and social growth.

Keywords: content organization, practical skills, education, integrated approach.

În contextul educației din învățământul primar, dezvoltarea competențelor socio-umaniste reprezintă o componentă esențială pentru formarea elevilor ca indivizi conștienți de responsabilitățile lor în societate. Organizarea conținuturilor într-un mod care să faciliteze legătura între teorie și practică este crucială în acest proces. Conform lui Jacobs (1989), abordarea interdisciplinară contribuie la crearea unor conexiuni între diferite domenii de cunoaștere și facilitează înțelegerea integrată a lumii înconjurătoare.

Prin adoptarea unei abordări pedagogice integrate și holistice, adaptată nevoilor elevilor, profesorii pot sprijini dezvoltarea competențelor socio-umaniste și contribui la creșterea personală și socială a elevilor [4].

Acest lucru poate fi realizat prin adoptarea unei abordări pedagogice integrate și holistice, care să includă strategii de învățare și evaluare relevante pentru diversele nevoi ale elevilor.

1. **Interdisciplinaritatea:** În domeniul socio-umanist, este important să se stabilească conexiuni între diversele discipline, cum ar fi istoria, geografia, sociologia, psihologia și filosofia. Prin integrarea acestor discipline în învățarea elevilor, profesorii pot încuraja o abordare mai profundă și mai contextualizată a temelor studiate. Acest lucru poate fi realizat prin proiecte de cercetare, studii de caz și colaborări între profesori din diferite domenii. Jacobs subliniază că, pentru a proiecta și implementa un curriculum interdisciplinar eficient, profesorii și instituțiile de învățământ trebuie să coopereze într-un efort coordonat [4]. Ea propune următoarele etape pentru realizarea unui curriculum interdisciplinar:

a. **Identificarea temelor și a problemelor comune:** Profesorii trebuie să identifice teme și probleme care să traverseze mai multe discipline și care să fie relevante pentru elevi. Acest lucru poate include, de exemplu, explorarea legăturilor între istorie, geografie și științe sociale.

b. **Planificarea integrată:** Profesorii trebuie să colaboreze pentru a planifica lecțiile și activitățile care să abordeze temele și problemele comune, având în vedere diferitele perspective și metodologii ale fiecărei discipline.

c. **Evaluarea:** Profesorii trebuie să dezvolte metode de evaluare care să măsoare nu numai cunoștințele și abilitățile specifice disciplinei, ci și competențele interdisciplinare, cum ar fi gândirea critică și capacitatea de a face conexiuni între diferite domenii de cunoaștere.

d. **Reflecția și îmbunătățirea continuă:** Profesorii și instituțiile de învățământ trebuie să reflecteze asupra eficacității abordării interdisciplinare și să facă ajustări în funcție de nevoile elevilor și de progresul realizat.

2. **Învățarea experiențială:** Pentru a crea legături între teorie și practică, este important să se ofere elevilor oportunități de învățare experiențială. Acest lucru poate include activități precum vizite de studiu, munca de teren, participarea la ateliere și conferințe, precum și implicarea în proiecte comunitare. Prin aceste experiențe, elevii pot aplica și dezvolta competențele dobândite la clasă într-un context real. John Dewey (1938), un filozof și pedagog american influent, a susținut în cartea sa "Experience and Education" că învățarea trebuie să fie centrată pe experiență și să se bazeze pe interesele și nevoile elevilor. Dewey a promovat ideea că învățământul trebuie să fie interactiv și să conecteze conținutul teoretic cu experiențele practice ale elevilor.[3] Acest lucru poate fi realizat prin implicarea elevilor în activități relevante pentru viața lor de zi cu zi și prin promovarea colaborării și a gândirii critice.

3. **Colaborarea și dezvoltarea comunității:** O altă strategie esențială pentru a facilita legătura între teorie și practică este implicarea elevilor în proiecte colaborative și de dezvoltare a comunității. Prin implicarea în activități de voluntariat, campanii de conștientizare și inițiative sociale, elevii pot să-și dezvolte abilitățile de comunicare, empatie și înțelegere a problemelor sociale și culturale. Jerome Bruner (1960), un psiholog și teoretician al educației american, a dezvoltat teoria învățării prin descoperire în cartea sa "The Process of Education". Bruner susține că elevii învață cel mai bine atunci când sunt implicați activ în procesul de învățare, descoperind și construind cunoștințele prin explorare și experimentare [1].

Pentru a dezvolta competențele practice în domeniul socio-umanist, învățământul primar poate integra o abordare bazată pe descoperire, care încurajează elevii să interacționeze cu materialele, să pună întrebări și să lucreze împreună pentru a rezolva probleme legate de conținuturile teoretice.

4. **Evaluarea autentică:** Evaluarea ar trebui să reflecte în mod fidel procesul de învățare și să evalueze competențele relevante pentru domeniul socio-umanist. Acest lucru poate fi realizat prin evaluări autentice, care să includă analiza critică a unor probleme reale, portofolii care să reflecte dezvoltarea personală și profesională a elevilor, precum și prezentări orale și scrise.

5. **Sprrijinirea reflecției și autoevaluării:** Profesorii ar trebui să încurajeze elevii să reflecteze asupra propriei învățări și să-și evalueze progresul. Acest lucru poate fi realizat prin jurnale de învățare, discuții în grup și feedback-ul reciproc. Prin această abordare, elevii își pot dezvolta competențele metacognitive și pot deveni mai conștienți de propria lor dezvoltare și nevoi de învățare. Încurajarea reflecției și autoevaluării ajută elevii să devină mai eficienți în planificarea și monitorizarea propriei învățări, ceea ce este esențial pentru dezvoltarea competențelor practice în domeniul socio-umanist.

6. **Adaptarea la diversitatea elevilor:** Aceasta implică organizarea conținuturilor într-un mod care să permită elevilor să colaboreze, să interacționeze și să-și dezvolte competențele socio-umane într-un mediu de învățare susținut.

Lev Vygotsky (1978), psiholog și teoretician al educației, (de origine rusească), a introdus conceptul de "zona de dezvoltare proximală" în cartea sa "Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes". Acest concept se referă la diferența dintre ceea ce elevii pot realiza singuri și ceea ce pot realiza cu ajutorul profesorului sau al colegilor. Vygotsky a susținut că învățarea optimă are loc atunci, când activitățile și sarcinile propuse se situează în zona de dezvoltare proximală a elevilor, fiind astfel provocatoare, dar accesibile [5].

7. **Profesorii trebuie să ia în considerare diversitatea de stiluri de învățare, nevoi și interese ale elevilor lor.**

În acest scop, ar trebui să folosească o varietate de strategii didactice, inclusiv predarea prin descoperire, învățarea bazată pe probleme și predarea diferențiată. Aceste metode pot ajuta la adaptarea conținutului și procesului de învățare la nevoile și interesele individuale ale elevilor, facilitând astfel legătura între teorie și practică.

8. **Utilizarea tehnologiei:** Tehnologia poate oferi noi modalități de a facilita legătura între teorie și practică în domeniul socio-umanist. De exemplu, platforme online de colaborare, instrumente de realitate virtuală și aplicații educaționale pot fi utilizate pentru a crea experiențe de învățare imersive și interactive. Aceste tehnologii pot îmbogăți învățarea, facilitând accesul la resurse și experiențe care altfel ar fi dificil de realizat în sala de clasă. Exemple: *Jocuri educative*: "Epoci și civilizații" - un joc interactiv; "Descoperă lumea" - un joc care oferă elevilor informații despre geografia lumii, culturile și obiceiurile diferitelor țări; "Dincolo de granițe" - un joc de rol care îi ajută pe elevi să înțeleagă provocările și responsabilitățile migrației și să exploreze diferite perspective ale migrației, *Platforme de colaborare*: Google Classroom, Edmodo.

9. **Formarea continuă a profesorilor:** Profesorii trebuie să-și actualizeze în mod constant cunoștințele și competențele pentru a răspunde nevoilor elevilor și a ține pasul cu evoluțiile din domeniul socio-umanist. Participarea la cursuri de formare profesională,

conferințe și seminarii poate ajuta profesorii să învețe despre noile tendințe și abordări pedagogice și să le integreze în propria lor practică.

Cum organizez conținuturile pentru a dezvolta competențele practice la elevii din învățământul primar în domeniul socio-umanist??

Ca să putem răspunde la această întrebare să ne amintim lucrarea "Dezvoltarea competențelor socio-umaniste în învățământul primar" unde, Dănescu abordează importanța dezvoltării competențelor socio-umaniste la elevii din învățământul primar, inclusiv abilitățile de comunicare, colaborare, rezolvarea problemelor, gândirea critică și creativă, precum și dezvoltarea empatiei și a conștiinței sociale. De asemenea, autorul discută despre strategiile pedagogice care pot fi utilizate pentru a dezvolta aceste competențe, precum învățarea prin proiecte, metoda studiului de caz și colaborarea interdisciplinară.

Astfel, Dănescu susține importanța adoptării unei abordări integrate și orientate spre practică în organizarea conținuturilor pentru a dezvolta competențele practice la elevii din învățământul primar în domeniul socio-umanist.[2]

Pentru a organiza conținuturile în scopul dezvoltării competențelor practice la elevii din învățământul primar în domeniul socio-umanist, putem urma acești pași:

1. **Identificați competențele socio-umane de bază:** Stabiliți competențele specifice pe care doriți ca elevii să le dezvolte, cum ar fi comunicarea eficientă, empatia, lucru în echipă, gândirea critică și rezolvarea problemelor.

2. **Integrarea temelor socio-umane în curriculum:** Introduceți subiecte și teme relevante pentru domeniul socio-umanist în curriculum, asigurându-vă că sunt legate de vârsta și nivelul de dezvoltare al elevilor. Exemple de teme pot include istoria locală, cultura și tradițiile, drepturile omului, mediu și responsabilitatea civică.

3. **Folosirea metodelor de învățare activă și colaborativă:** Implementați strategii de învățare care să implice elevii în procesul de învățare și să le ofere oportunități de a experimenta și de a aplica cunoștințele în contexte practice. Exemple de metode includ învățarea prin proiect, studiul de caz, învățarea bazată pe probleme și jocurile de rol.

4. **Crearea unui mediu de învățare interdisciplinar:** Stimulați conexiunile între diferite domenii de cunoaștere, facilitând astfel înțelegerea integrată și aplicarea cunoștințelor în contexte reale. Acest lucru poate implica colaborarea cu alți profesori pentru a dezvolta activități și proiecte care să cuprindă mai multe discipline.

5. **Adaptarea conținuturilor la nevoile și interesele elevilor:** Asigurați-vă că conținuturile și activitățile sunt relevante și interesante pentru elevi, adaptându-le la experiențele lor personale și culturale.

6. **Evaluarea competențelor practice:** Utilizați metode de evaluare care să vizeze competențele practice și să evidențieze progresul elevilor în domeniul socio-umanist. Acest lucru poate include evaluarea formativă, autoevaluarea și evaluarea în timp real, precum și portofoliile de lucru și prezentările orale.

7. **Încurajarea reflecției și autoevaluării:** Invitați elevii să reflecteze asupra experiențelor lor de învățare și să își evalueze propriile competențe socio-umane, promovând astfel dezvoltarea metacognitivă și auto conștientizarea.

În concluzie, organizarea eficientă a conținuturilor în școlile primare joacă un rol esențial în stimularea competențelor socio-umaniste ale elevilor. Prin adoptarea unei abordări pedagogice integrate și holistice, care încorporează metode interdisciplinare și se axează pe experiențele practice, profesorii pot crea un mediu de învățare propice pentru dezvoltarea

acestor competențe. Acest demers implică nu doar planificarea lecțiilor și a activităților în funcție de nevoile specifice ale elevilor, dar și monitorizarea și evaluarea continuă a progresului acestora.

În final, este important să se acorde o atenție constantă adaptării și îmbunătățirii strategiilor de predare și învățare, pentru a ține pasul cu schimbările din societate și a pregăti eficient elevii pentru provocările viitorului. Prin intermediul unei educații socio-umaniste bine fundamentate, profesorii pot contribui la formarea unei generații de cetățeni responsabili, empatici și capabili să interacționeze în mod constructiv.

Bibliografie

1. BRUNER, J. (1960), *The Process of Education*, Cambridge, MA: Harvard University Press. ISBN 978-0674710011
2. DĂNESCU, A. (2018), *Dezvoltarea competențelor socio-umaniste în învățământul primar*, București: Educația Plus. ISBN 978-606-8889-92-5
3. DEWEY, J. (1938), *Experience and Education*, New York: Macmillan. ISBN 978-0684838281
4. JACOBS, H. H. (Ed.). (1989). *Interdisciplinary Curriculum: Design and Implementation*, Alexandria, VA: ASCD. ISBN 978-0871201673
5. VYGOTSKY, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*, Cambridge, MA: Harvard University Press. ISBN 978-0674576292

CZU: 373.3.02:004

POVESTIREA DIGITALĂ ÎN EVALUAREA FORMATIVĂ A ELEVILOR DIN CLASELE PRIMARE

*Nica Iuliana Amalia
UPSC „Ion Creangă”
(România)*

ORCID: 0009-0008-8934-0090

Adnotare

Povestirea digitală poate fi un instrument valoros de evaluarea formativă a elevilor din ciclul primar deoarece permite un mod antrenant și autentic de evaluare. Acest studiu de caz urmărește să demonstreze că utilizarea povestirii digitale în evaluarea formativă a elevilor din ciclul primar promovează dezvoltarea unor competențe care sunt esențiale pentru randamentul școlar al elevilor. Această metodă este potrivită pentru procesul de evaluare formativă deoarece încurajează evaluarea reciprocă, autoevaluare, colaborarea în procesul de creație.

Cuvinte-cheie: povestirea digitală, evaluare formativă, învățământ primar.

Annotation

Digital storytelling can be a valuable formative assessment tool for primary school students because it allows for an engaging and authentic way of assessment. This case study aims to demonstrate that the use of digital storytelling in the formative assessment of primary school students promotes the development of skills that are essential for students' academic performance. This method is suitable for the formative assessment process because it encourages mutual assessment, self-assessment, collaboration in the creative process.

Keywords: digital storytelling, formative assessment, primary education.

Aspecte din literatura de specialitate. Arta povestirii (storytelling) este o metodă bine ancorată în tradiția didactică, influențată de tendințele actuale și proiectată în viitor. Compenente ale artei povestirii sunt: povestea în sine, povestitorul și ascultătorul. Inovația